

Przedmowa

Kolejny, 10 tom Systemu Prawa Karnego, poświęcony jest przestępstwom przeciwko dobrom indywidualnym. Kryterium to uwzględnia charakter dobra prawnego (zwanego niekiedy przedmiotem ochrony, a nawet przedmiotem zamachu) chronionego przez zakazy karne z części szczególnej Kodeksu karnego z 1997 r. Widać w tym wyraźne odwołanie do koncepcji prof. *Mariana Cieślaka*, który wyróżniał dobra prawne o charakterze społecznym i indywidualnym, przy czym obie te kategorie uwzględniają dobra prawne o charakterze ściśle indywidualnym i ściśle społecznym oraz takie, które mają charakter indywidualny i społeczny zarazem. Przykładowo, do dóbr prawnych o charakterze ściśle indywidualnym należy wolność seksualna, natomiast życie człowieka ma charakter indywidualny i społeczny zarazem. W tomie tym omówione zostały dobra prawne o charakterze ściśle indywidualnym i te, które nie tracąc podstawowego charakteru dobra indywidualnego mają też swój niezaprzeczalny wymiar społeczny (zbiorowy). Przyjęte w tym tomie kryterium dobra indywidualnego akcentuje równocześnie funkcję ochronną prawa karnego.

Czyny zabronione, które te dobra prawne o wysokiej wartości (m.in.: życie, zdrowie, wolność, cześć i nietykalność) atakują, należą do najbardziej społecznie szkodliwych i jednocześnie najbardziej dotkliwych dla fizycznej i psychicznej integralności każdego człowieka. W systematyce Kodeksu karnego z 1997 r. zostały one stypizowane w następujących rozdziałach części szczególnej: w rozdziale XIX „Przestępstwa przeciwko życiu i zdrowiu”, w rozdziale XXIII „Przestępstwa przeciwko wolności”, w rozdziale XXIV „Przestępstwa przeciwko wolności sumienia i wyznania”, w rozdziale XXV „Przestępstwa przeciwko wolności seksualnej i obyczajności”, w rozdziale XXVI „Przestępstwa przeciwko rodzinie i opiece”, w rozdziale XXVII „Przestępstwa przeciwko czci i nietykalności osobistej” i w rozdziale XXVIII „Przestępstwa przeciwko prawom osób wykonujących pracę zarobkową”.

Kolejne, 2. wydanie tego tomu, jest odpowiedzią zarówno na bardzo dobrą ocenę wydania pierwszego, jak i duże zainteresowanie Czytelników oraz szerokie i daleko idące zmiany legislacyjne w obszarze zagadnień prezentowanych w tym dziele. Wprawdzie charakter systemowy podnoszonej w tomie 10 problematyki, z uwzględnieniem płaszczyzny prawno-porównawczej, historycznej, kryminologicznej i kryminalno-politycznej w dużej części immunizuje prezentowaną treść na bieżące zmiany legislacyjne, to jednak analiza dogmatyczna wymagała aktualizacji. Wprawdzie System Prawa Karnego w całości, jak również ten tom, nie mają charakteru komentarza do Kodeksu karnego i przepisów pozakodeksowych, to konieczność zapewnienia pełnej funkcjonalności zarówno dla przedstawicieli nauki, jak i praktyków wymiaru sprawiedliwości karnej, była jednym z głównych motywów kolejnego wydania. Wydania, które nie jest jedynie wznowieniem: jest wersją poszerzoną, poprawioną i zaktualizowaną.

Systemowym opracowaniem przestępstw z wymienionych wyżej rozdziałów Kodeksu karnego zajęło się 11 autorów, o niekwestionowanym autorytecie w zakresie prawa

Przedmowa

karnego, wywodzących się z różnych ośrodków akademickich i gwarantujących powstanie dzieła o najwyższej merytorycznej jakości. Pełnienie funkcji redaktora tego tomu było niewątpliwym wyróżnieniem i jednocześnie zadaniem wiążącym się z ogromną odpowiedzialnością. Jedynie doskonała współpraca z autorami i profesjonalna pomoc oraz ciągła motywacja ze strony Wydawnictwa, za co składam podziękowania, pozwoliły mi na zmierzenie się z tym wyzwaniem. Mam nadzieję, że ostateczny efekt, którym jest ten tom, spełnia oczekiwania Redaktora Naczelnego, ś.p. Profesora *Andrzeja Marka* i będzie trwałym oraz znaczącym osiągnięciem nie tylko wszystkich jego autorów, ale i całej polskiej nauki prawa karnego.

Gdańsk, czerwiec 2016 r.

Prof. zw. dr hab. *Jarosław Warylewski*